

Най-интересенъ отъ всички е бѣлиятъ папагалъ Коко. Той говори най-добре. Говори когато е разположенъ и не е сърдитъ. Тогава казва и името си:

— Коко, Коко!

После ще запита:

— Какво правишъ?

А другъ пжтъ ще добави:

— Не прави така!

Понѣкога се сърди. И тогава дума бързо, бързо неразбрани думи.

Еднажъ чулъ разговоръ между служащитѣ въ градината, запомнилъ го и сега често-често го повтаря:

— Цано, кжде отивашъ?

Коко обича да го милватъ. Тогава разперва крила, разперва и перата на главата си, като вѣтрило.

Интересни сж и другитѣ папагали, другари на Коко. Най-красивъ е единъ съ оранжево-червени, жълти, сини и какви ли не още пѣстри пера. А опашката му е дълга и съ цвѣтоветѣ на небесната джга.

Има още единъ бѣлъ папагалъ, съ жълти пера на главата. Другъ папагалъ — съ зелени пера по гърба, а жълто-зелени по корема и опашката.

А най-голѣмиятъ има чудни сини пера, прошарени съ кафени и черни. Край очитѣ си има и кржгове жълти пера, а опашката му е дълга, синя, прошарена съ жълти пера.

Нѣкои отъ тия папагали живѣятъ въ Софийската зоологическа градина отдавна, повече отъ тридесетъ години.

Способността на папагалитѣ да говорятъ, да повтарятъ разни думи и гласове е позната по цѣлия свѣтъ. Едни говорятъ като човѣци, други лаятъ като кучета, трети мяукатъ като котки, много свирятъ, както човѣкъ свири съ уста. А нѣкои мъжки папагали пѣятъ много хубаво, като пойни птици.

Нѣкои папагали говорятъ така хубаво, че отдалече мъчно може да се различи, дали не говори човѣкъ.

Папагалитѣ запомнятъ добре това, което чуятъ и често пжти го казватъ много навреме.

— Добро утро! — ще каже винаги сутринъ.

— Добъръ вечеръ! — ще каже вечеръ.

Но папагалитѣ говорятъ по навикъ, безъ да мислятъ какво казватъ. Сжщо както малкитѣ деца, преди още да сж се научили да говорятъ.

Папагалитѣ живѣятъ по всички части на земното кжло, освенъ въ Европа. Има около 600 вида папагали. Най-много отъ тѣхъ живѣятъ въ Австралия, после въ Америка, Африка и Азия.

